

ไต้ฟ้า ฟ้ากกระโขน

เรื่องเล่าของ “ครู” นักเรียนทุน
สู่เยาวชนที่ “ฝันไกล ไปให้ถึง”

คามิน คมนีย์ เขียน
นิรันดศักดิ์ บุญจันทร์
บรรณาธิการและคำนิยม

พิมพ์ครั้งที่ ๑

ใต้ฟ้าฟากกระชั้น

คามิน คมนีย์ เขียน

นิรันดศักดิ์ บุญจันทร์
บรรณาธิการและคำนิยม

 NANMEEBOOKS

น่านมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

ใต้ฟ้าฟากกระโน้น

คามิน คมนีย์ เขียน

นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ บรรณาธิการและคำนิยม

พิมพ์ครั้งที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ลิขสิทธิ์ภาษาไทย ๒๕๕๘: คามิน คมนีย์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

คามิน คมนีย์.

ใต้ฟ้าฟากกระโน้น. -- กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๕๘.

๑๗๖ หน้า.

๑. สหรัฐอเมริกา--ความเป็นอยู่และประเพณี. ๒. สหรัฐอเมริกา--ภูมิประเทศและการท่องเที่ยว I. ชื่อเรื่อง.

๓๙๐.๐๙๗๓

ISBN 974-9907-34-5

เพลท/พิมพ์ที่ แพลนพรีนติ้ง โทร. ๐-๒๕๕๗-๑๓๗๗

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

บริษัท น่านมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

www.nanmeebooks.com

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการสายผลิตภัณฑ์ ราตรี สังสกฤษ บรรณาธิการอำนวยการ ทศนาภรณ์ คทวณิช บรรณาธิการบริหาร วาริน วรณประสาท ผู้ช่วยบรรณาธิการ สุเทพ พรหมมงคล หัวหน้าฝ่ายผลิต สุภาพร พงศ์ไกร-ศรีสิริ ฝ่ายผลิต จรัสศรี พรหมเทพ ฝ่ายพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ ศศิวิมล สุระเดช ชัยยศพล เหมวิจิตร ลัดดาวัลย์ บุตรดี หัวหน้าฝ่ายศิลปกรรม กฤษดา เสงส์รงค์ ฝ่ายศิลปกรรม พรพิมล ถาวรไกรกุล ปก ศรีวิสาข์ อินตระกุล คอมพิวเตอร์กราฟิก ปัทมา แดงวิจิตร สำนักงาน บริษัท น่านมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ ๑๑ ซอยสุขุมวิท ๓๑ (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทร. ๐-๒๖๗๐-๙๘๐๐, ๐-๒๖๖๒-๓๐๐๐ โทรสาร ๐-๒๖๖๒-๐๙๑๙

E-mail: editorial@nanmeebooks.com

ราคา ๑๑๕ บาท

คำนิยม

งานเขียนสารคดีเป็นงานเขียนอีกประเภทหนึ่ง ที่มีเป้าประสงค์หลักเพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระที่เป็นจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้รับทั้งความบันเทิงและความรู้ตามที่ผู้เขียนได้วางแนวทางเอาไว้

ดังนั้น งานเขียนสารคดีจึงเปรียบเสมือนเป็นการเปิดประตูให้คนอ่านได้ไปสัมผัสกับโลกภายนอกที่กว้างใหญ่ไพศาล และมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ควรรับรู้ควรเห็น ขณะเดียวกันก็มีบางสิ่งที่ทำทลายอีกด้วย

มีเรื่องราวหลากหลายที่เด่นเร้าอยู่โลกภายนอกอีกมากมาย ที่คนเรายังไม่รู้และต้องค้นคว้าค้นหา ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ นั้น ถูกลำมาถ่ายทอดเป็นงานเขียนสารคดีให้ได้อ่านกันเรื่องแล้วเรื่องเล่า โดยมีแง่มุมที่แตกต่างกันไป ทั้งที่ให้ความรู้และความบันเทิง

งานเขียนสารคดีที่ดีนั้น ข้อมูลที่นำมาเขียนถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง ขณะเดียวกัน นอกจากจะต้องเป็นข้อมูลที่มีแง่มุมแปลกใหม่และน่าสนใจแล้ว ข้อมูลนั้น ๆ จะต้องมิใช่เท็จจริงและสามารถพิสูจน์ได้ ซึ่งทั้งหมดนั้นจะต้องนำมาผ่านกระบวนการเขียนที่มีชั้นเชิงในทางวรรณศิลป์อีกที

ไม่ว่าเรื่องราวนั้น ๆ จะมุ่งเน้นด้านใดก็ตาม ทั้งการท่องเที่ยว ชีวิตบุคคล ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วิชาการความรู้ ฯลฯ ทุกเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อสารออกมาให้ผู้อ่านได้รับรู้ในรูปแบบของสารคดี ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในเนื้อหาสาระเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดมิได้ เช่นเดียวกับกลวิธีการเขียนก็เป็นสิ่งจำเป็นและจะต้องสอดคล้องกลมกลืนกันด้วย

ใต้ฟ้าฟากกระโน้น เป็นงานเขียนสารคดีอีกเรื่องหนึ่ง ที่ผู้เขียนได้นำเอาแง่มุมเรื่องราวที่น่าสนใจมาถ่ายทอด แม้ว่าเรื่องที่นำมาเสนอนั้นจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แต่ผู้เขียนได้ทำให้เรื่องที่มีเนื้อหาหนักๆ กลับเป็นเรื่องที่อ่านสนุก เข้าใจง่าย และยังทำให้อ่านได้อย่างเพลิดเพลิน พร้อมกันนี้ยังได้สอดแทรกสาระความรู้เกี่ยวกับการศึกษาต่างแดน อีกทั้งยังเปรียบเทียบให้เห็นถึงทัศนคติด้านการศึกษาระหว่างบ้านเรากับต่างประเทศอย่างน่ารู้ยิ่ง

เพราะฉะนั้น เมื่อมองดูภาพรวมทั้งหมดในเรื่อง *ใต้ฟ้าฟากกระโน้น* แล้ว จึงถือว่าเป็นงานเขียนสารคดีที่ไม่เพียงแต่จะมีข้อมูลที่เป็นจริงเท่านั้น แต่ผู้เขียนยังปรุงแต่งด้วยชั้นเชิงการเขียน จนทำให้ทั้งเรื่องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น...

และสิ่งเหล่านี้เอง คือกระบวนการเขียนสารคดีที่มีคุณค่า และจะทำให้คนอ่านได้รับสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อความคิด และคุ้มค่าแก่การอ่าน ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบเรื่อง

นิรันศักดิ์ บุญจันทร์

คำนำสำนักพิมพ์

สำหรับ "เด็กบ้านๆ" อย่างคามิน ความฝันที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศ อาจดูเหมือนไกลเกินเอื้อม

แต่คามินก็ไม่ได้ท้อแท้ กลับมานะพยายามในทุกทาง เพื่อไปให้ถึงความฝัน

และระหว่างเดินตามความฝัน ก็ไม่ได้ละเลยที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ สองข้างทาง

ทั้งเรื่องดีๆ ที่เป็นกำลังใจให้ก้าวต่อไป

และเรื่องร้ายๆ ที่เมื่อผ่านพ้นไปได้ ก็ทำให้แข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

ที่สำคัญคือการเก็บเกี่ยวเรื่องราวต่างๆ ทั้งดีและร้าย มาถ่ายทอดสู่ผู้อ่านได้อย่างสนุกสนานและมีสาระ

จนทำให้ *ใต้ฟ้าพากกระโน้น* ได้รับคัดเลือกให้เป็นสารคดีรางวัลชมเชย จากการประกวดวรรณกรรมเยาวชนรางวัลแว่นแก้ว ประจำปี ๒๕๔๗

ติดตามเส้นทางความฝันของ "เด็กบ้านๆ" อย่างคามิน ที่กลายมาเป็น "ครูคามิน (ซีโม้!)" ได้ในหน้าถัดไป

สนุกแบบมีสาระจริงๆ นะ (ไม่ได้โม้!)

น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์

แต่ครูอ้อย - วลัยพร มานพ

เด็ก ๆ ครูอ้อย และครูคามิน (ซีโม้!)

ก่อนทำสถิติโดยสารเครื่องบินเป็นครั้งแรกในชีวิต ผมได้คลุกคลีตีโมงอยู่กับนักเรียนมัธยมต้นกลุ่มหนึ่ง ในโรงเรียนเล็ก ๆ แถบชานเมืองจังหวัดใหญ่กลางภาคใต้

เด็ก ๆ ที่กำลังโตเป็นผู้ใหญ่เหล่านี้เรียกผมว่า "ครู" ทั้งที่ผมไม่ใช่โดยอาชีพ

พวกเขาเหมือนสรุปงายตายว่าเมื่อผมเป็นเพื่อนสนิทของครูอ้อย ครูตัวจริงของพวกเขา ผมก็ต้องเป็นครูโดยอัตโนมัติด้วย

แต่จะว่าไปผมก็คงมีแววครูบ้าง โดยเฉพาะวิชาที่ผมถนัดคือภาษาอังกฤษ เด็ก ๆ มักให้ผมเป็นที่ปรึกษาเวลาพวกเขาเล่นเกมครอสเวิร์ด บางทีผมลองฝึกให้พวกเขาเป็นฝรั่ง พูดคุยกันเล่นสนุกโดยไม่ใช้ภาษาไทย อีกวิชาน่าจะเรียกได้ว่าพลศึกษา ผ่านทางการเล่นกีฬาด้วยกัน ทั้งฟุตบอล บาสเกตบอล ตะกร้อ แบดมินตัน เป็นต้น

ครูอ้อยคงจะยกผมให้เด็ก ๆ ฟังบ่อย ๆ ว่าผมเป็นเด็กบ้าน ๆ เหมือนพวกเขา แต่ตอนนี้ได้ทุนรัฐบาล จะไปเรียนเมืองนอกไม่ช้าไม่นานนี้ละ พวกเขาบางคนจึงเห็นผมเป็นพระเอก แต่อีกหลายคนก็คงสงสัยว่าผมเป็นครูคามินจอมซีโม้หรือเปล่า... เพราะไม่เห็นผมทำอะไรเลย นอกจากอ่านหนังสือ เล่นกีฬา และมีเวลาสอนโน่นเล่นนี่ให้พวกเขาฟังเสมอ ผมไม่ได้อธิบายว่าแผนการไปเรียนต่อต่างประเทศของผมผิดพลาดไปหลายอย่าง เช่น จัดการเรื่องต่าง ๆ ช้าเกินไป และออกจากงานประจำเร็วเกินไป ที่สุดก็ต้องรอลงเวลาเดินทางนานหลายต่อหลายเดือน การได้มาร่วมอาศัยกินอยู่กับครูอ้อยเป็นวิธีที่ผมคิดว่าประหยัดค่าใช้จ่ายที่สุดระหว่างที่ไม่มีรายได้

แล้วสิ่งไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น... ความผูกพันระหว่างเด็ก ๆ กับผมเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จะมาจนน้อยผมก็เชื่อว่าพวกเขาอยาก رؤ้ออยากเห็น อยากมีโอกาสไปเมืองนอกบ้าง ผมจึงตั้งใจไว้ว่าจะไปเรียนรู้ให้มากที่สุด... เป็นการทำเพื่อพวกเขาด้วย ซึ่งครูอ้อยเห็นพ้องและกระตุ้นให้นำประสบการณ์ที่จะได้รับมาเล่าสู่กันฟังอีกต่างหาก

เพื่อเป็นการซักซ้อม ครูอ้อยให้ผมลองเล่าเรื่องตัวเองให้เด็ก ๆ ในห้องเรียนเธอฟัง ผลคือผมทำเรื่องฟังไม่เป็นท่า ให้พูดในกลุ่มเล็กๆ น่ะชอบ แต่ต่อหน้านักเรียนตั้ง ๔๐-๕๐ คนนั้นผมทำไม่ได้ ตกประหม่า พูดจาอีกอึกจนครูอ้อยต้องเดินเรื่องต่อเอง เธอมีจิตวิทยาดี ปลอดภัยพูดไม่เป็น ไม่เป็นไร ไปโน่นแล้วเขียนเล่ามาให้เด็ก ๆ และเธออ่านแทนก็ได้ ผมว่านั่นช่างเป็นความคิดที่เข้าที

ที่จริงกลัวอยู่เหมือนกัน... ถ้าเล่าไปเล่ามาเป็นตุเป็นตะแต่เรียนไม่สำเร็จ ไม่ได้ตีกริอะไรกลับมา จะเอาหน้าไปซุกไว้ที่ไหน

แต่ตรงแล้วได้คำตอบชัดเจน... ก็กลับมาเป็นครูคามินซีไม้ของเด็ก ๆ เหมือนเดิม

อย่างไรเสียพวกเขาก็จะยังคงเรียกผมว่า "ครู" เสมอ

คามิน คมณีย์

ธันวาคม ๒๕๔๗

สารบัญ

เรื่องเล่าที่ ๓๕,๐๐๐ ฟุตเหนือผิวโลก ๑๑

ภาค ๑

สวัสดีอเมริกา ๑๘
คุณมาจากประเทศไหน ๒๗
หม้อหลอมหรือซามสไลด์ ๓๘
มรดกอเมริกา ๔๗
เสรีภาพใช้อยู่ที่อำเภอใจ ๕๖
สำรวจโลกรอบบ้าน ๖๕
สวย เศร้า เหงา ซึ้ง ๗๓
ใครๆ ก็ล้มคว่ำคะมำหงาย ๘๑

ภาค ๓

กินมาก ใช้มาก... เริ่มจากหน้าจอ ๑๓๔
บันทึกลับจากห้องใต้หลังคา ๑๔๑
ชายเท่หน้า หญิงเท่ไหน ๑๔๙
Carpe diem... จับเวลาเอาไว้เดี๋ยวนี้! ๑๕๓
แล้วชีวิตของคุณเองล่ะ คามิน ๑๕๘
อีกก้าวหนึ่งก็ถึงเส้นชัย ๑๖๔

ภาค ๒

ความแตกต่างกลางหน้าหนาว ๙๐
สามัคคีคืออะไร ๙๗
ฤดูผลิบาน ๑๐๒
บทเรียนจากในครัว ๑๐๘
วัน ทู ทรี... ฮีบ ฮีบ ฮีบ ๑๑๓
ถ้าไม่ถือ... ก็รับได้ ๑๑๙
คุณชอบมันมากไหม ๑๒๖

ห้วงคำนึงบนฟ้าฟากกระนั้น ๑๖๙